

השינוי הנשגב העתיד להתגלות

באחרית הימים, כשיגיע זמן התגלות השלמות האמתית, וכל ההויה כלה תהיה מוכנה לשנות את צורתה, להפשיט ממנה את הגשמיות ולהתלבש בצורתה האמתית, הרוחנית. — אז יצאו מן הכח אל הפועל כל המגמות הגשמיות בכל מדת הגבול שלהן שבה נוצרו ונבראו, ועל ידי התחוללות השנויים הגשמיים בכל מלוא תקפם, נעשים הם מוכשרים לקבל את השינוי היותר נעלה ונשגב, הוא השינוי של העתיד המקווה, שכל עניני הגשמיות יהפכו לרוחניות ומדת הגבול תהפך לבלתי-גבולית והיא תהיה נצחית לעולם.

ולא עוד אלא שכל השנויים שהיו בהויה מתחלת יצירתה — כל אלו היו הכנה לשנוי הגדול שיתחולל באחרית הימים. ולעומת מה שהרוחניות משוללת מכל שנוי, „אני ה' לא שנית" (מלאכי ג, י), הגשמיות אינה כן, לפי שזה כל תעודתה להשתנות סוף סוף מחמירות לרוחניות, ומפני זה גם התחלת היצירה היתה מקודם ע"י יצירת חומר היולי וממנו נמשכה כל הבריאה — עיין רמב"ן על התורה ריש בראשית ו"עץ חיים" למהרח"ו היכל אבי"ע — ולא נבראה לכתחלה בצורתה הנוכחית, כדי להעמיד את כל היצירה על ידי שנוי צורה מצורה, ולהכשיר אותה שתוכל להשתנות מצורתה הנוכחית הגשמית הבלתי-נצחית לצורתה הרוחנית והנצחית.

באותו זמן שהגשמיות דוחפת את עצמה לצאת מן הכח אל הפועל, גם הכוחות הרעים מתגעשים ודוחפים את עצמם לצאת מן הכח אל הפועל, כדי שגם הם יתעלו, או שלכל הפחות יורידו, ח"ו, את הקדושה אליהם, אשר על זה באו כל האזהרות שכתורה, לא לתת לכחות הרעים לצאת מן הכח אל הפועל ולקבל שנוי מצורה לצורה, וממילא יתבטלו ויכלו מן העולם עד שכל הרשעה כלה כעשן תכלה והאלילים כליל יחלוף, ולכן יש צורך שכל

המגמות הגשמיות המותרות המתגלות בסוף הימים כדי להכשיר את הקרקע לשנוי הגדול, יהיו דוקא על ידי כנסת ישראל, שהם הצדיקים שבדור, שכן כנסת ישראל תדע איך להשתמש בשנויים הללו כדי להגיע לשנוי הנשגב העתיד להתגלות, ולא תהיה שום אחיזה לרע, וכל השנויים הללו יהיו כלם לברכה ולקדושה וליהוד עולמים.

[1236567]

פֶּרֶק ט"ו

גלוי חופש הרצון בגאולה

בסדר הגאולה העתידה יש צורך שרצון של ישראל יתרומם, באופן שלא יהיה מעורב בו שום צד של הכרח וסבה, אלא הכל מצד גלוי חופש הרצון, על ידי שיכלל רצונם ברצונו של הקב"ה, שאינו תלוי בשום טעם וסבה, וזהו ענין מה שאמרו „אין בן דוד בא עד שיתייאשו מן הגאולה“ (סנהדרין צ"ז, א), כלומר שרצונם להגאל לא יהיה משום סבה, ולא יראו בגאולתם שום פתרון בשבילם, ואף על פי כן ירצו להגאל, מפני שזהו רצונו של הקב"ה, וכמו שרצון ה' לגאול את ישראל הוא רק מתוך אהבה בלי מצרים, מתוך רצון גמור, למרות כל הטענות והמענות החמורות של המקטרגים למיניהם, „ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה“, כן גם רצונם של ישראל יתעלה למעלה מכל צד הכרח, ויהיה רק מצד רצונם המוחלט.

ולו היו זוכים ישראל, היה הרצון הזה מתגלה דרך מישרים, מצד האהבה הגמורה והשלמה, באפן שעבודת ה' לא תהיה מצד יראת הענש או על מנת לקבל פרס, כי אם מצד אהבת ה' ויראתו הטהורה. אולם כאשר אינם זוכים לזה, יתכן שגלוי זה יבוא בדרך עקיפין, על ידי תגבורת החוצפה והכפירה, „בעקבתא